

Der er ikke noget, siger „Nordlyset“, der giver et Barn saa megen Glæde som at saa lidt Frø. lægge et Løg eller plante en Stikling i en Urtepotte eller i Hjørnet af et Havebed og saa kunne sige, naar Livet begynder at udvikle sig i Planten: „Det er min.“ Man maa imidlertid ikke tro, at det er Barnets Selviskhed og Herskesyge, der kommer til Ord i denne Ytring. Tvertimod; det er en ganske simpel og ligefrem Udstraaelse af noget, der foregaar inde i Barnet selv, et lille Stykke Selverkendelse, der pipper frem, og hvis Barnet forstod at udtrykke sig korrekt, vilde det simpelthen sige: „Det er mig.“

Man læser derfor med stor Fornøjelse om en Bevægelse, der er kommet i Gang i Orange, New Jersey. For at stoppe den uvorne Tankeløshed eller Kaadhed, hvormed Børn nedtræder Planter, plukker Blomster, skamferer Buske, sommetider endogsaa unge Træer ved at brække deres Grene osv., har man oprettet en „Young Citizens League.“ Ethvert Barn, der bliver Medlem af Foreningen, maa underskrive dets Love, af hvilke det faar et Eksempplar, maa bære et lille Tegn paa Brystet, og faar en Blomst, en Busk, et Træ i et offentlig Anlæg der bærer dets Navn. Det er barnagtigt, vil man sige. Ja, men det er netop ogsaa det, det skal være. Hvis den Religionsundervisning, vi fik, da vi var Børn, havde været lidt mere barnagtig, vilde den upaatvivleligt have levet længere i os, efter at vi blev voksne.

Th. Langs Lærerindeseminarium, Silkeborg.

Til den afsluttende Lærerindeprøve ved Frk. Th. Langs statsanerkendte Lærerindeseminarium, Silkeborg, havde 8 Elever indstillet sig. De bestod alle med følgende Resultat:

Hedvig Andersen, Rønne, 123 $\frac{1}{2}$ Point, Gennemsnitskarakter mg? — Gerda Bertelsen, Struer, 125 $\frac{2}{3}$ P. mg? — Marie Sten Hansen, Tikøb, 135 $\frac{2}{3}$ P., mg — Kirstine Jensen, Stenbjerg, 123 P. mg? Tove Jensen, Ry, 140 $\frac{2}{3}$ P., mg. — Theodora Madsen, København, 144 $\frac{2}{3}$ P., ug? — Anna Steenstrup, Årskøbing, 119 $\frac{2}{3}$ P., mg? — Astrid Thaarup, Lindknud, 143 $\frac{2}{3}$ P., ug?

Ind- og Udland.

— Jubilæum. Fru Louise Nørlund kan d. 1. August fejre sit 25 Aars Jubilæum som Lærerinde ved Kommuneskolerne i København. Fru Nørlund er saa vel kendt og skattet i Dansk Kvindesamfund for den Maade, paa hvilken hun har roget sine mange Interesser, Interesser, som for største Delen falder sammen med Dansk Kvindesamfunds, at vist alle kan mødes i en varm Tak til hende, navnlig for hendes utrættelige Arbejde for at skaffe Kvindernes kommunale og politiske Rettigheder. Men netop fordi hun er saa hjemmefrem i D. Kvindesamf., finder vi det overflødigt at skrive hendes „Levnedsløb,“ men nøjes med herved at sende hende en hjertelig Hilsen og Lykønskning. —

Lægebesøg.

Brudstykke af den hollandske Roman „Hilda von Suylenburg“ af C. de Jong van Beck en Dock. Autoriseret Oversættelse ved Gerda Vedel.

„Er Du parat til at begynde Rejsen, Hilda?“

Hilda smilede lidt nervøst, og i Tavshed kørte de bort fra Coronas Hjem ind i en af Smaagaderne, hvor de vilde begynde de sørgelige Visitter. Det var sandelig en lang Række sørgelige Besøg! Først tilsaa de kirtelsvage Børn med skinnende Øjne, blege, opsvulmede Ansigter og hovne Lemmer; derefter besøgte de en Familiefader, der var lige ved at dø af Tæring og vidste, at han lod Kone og seks Børn tilbage uforsørgede. Uforsørgede betød det samme, som at de var priggivne til Sult, Kulde og maaske Skam. Han havde ikke kunnet spare noget sammen; de 8 Gylden, som han havde fortjent om

Ny Bog. Fra nyt dansk Forlag har Redaktionen modtaget „Ingen Opregnsel“ af Frk. Charlotte Sannom; vi kommer senere tilbage til Bogen, for hvis Tilsendelse vi herved takker.

Norge. Som man erindrer, foretoges under det nordiske Kvindemøde i Kristiania sidste Sommer de indledende Skridt til Dannelsen af en norsk Afdeling af det store internationale Kvindeforbund. Arbejdet har siden været ledet med saa megen Kraft, at Norges Deltagelse i dette Forbunds næste Møde (Berlin 1904) allerede nu er sikret. — Billedhuggerinden Ambrosia Tønnesen har af Kong Oscar faaet tildelt Medaillen pro literis & artibus.

Ligesom man i Danmark har gjort indledende Skridt til Bekæmpelse af Kønssygdomme, saaledes ogsaa i Sverige. Der har Prof. Lenander henvendt sig til de kvindelige Læger og opfordret dem til at belære Kvindene om, hvilken Fare, der truer dem i denne Retning, tilføjende, at Arbejdet bør tage sin Begyndelse i Skolerne.

— Fordringen om politisk Valgret for Kvinder har mange Tilhængere i Sverige, og det i alle Stænder. Kvindesamfundets forening i Stockholm tæller 1000 Medlemmer, den i Göteborg 500. Ved Siden af disse er der i indeværende Aar desuden grundlagt endnu 7 andre og endnu flere er i Fremrykning.

— Finlands første kvindelige Arbejdsinspektør, den velkendte, dygtige Vera Hjelt, har nylig tiltraadt sin Plads ved Arbejdsinspektionen.

— Den kvindelige Arkitekt Vivi Lönn har faaet 1. Pris ved en Konkurrencekonkurrence til en Folkeskole i Tammerfors.

— Det tyske Tidsskrift „Die Frau“ indeholder en meget interessant Beskrivelse af den russiske Bondekvinde, hendes Karakter og Stilling i Samfundet, navnlig saaledes som hun viser sig, naar hun tager Tjeneste i Salteller Guldminerne i Siberien. Daarlige klædt, med de tunge Træsko paa Fødderne vandrer hun de hundrede Mil for at naa det Sted, hvor der er en meget beskedent Medgift at fortjene. Saa tilbringer hun hele Dagen fra Kl. 7 om Morgenen til Kl. 8 om Aftenen nede i Minerne og arbejder med kun en Times Hvile lige saa haardt som Mændene; og naar hun om Aftenen kommer op og gaar til sit Hjem, saa bestaar dette i en Busk i Udkaanten af Skoven eller paa Bunden af en Groft, ofte med Ulven til Nabo. Men alligevel synger og danser hun med Skillingerne i sin Lomme.

— I Berlin er der nylig udkommet en saakaldet „hvid Liste“ over saadanne Handelsforretninger, der paa tilfredsstillende Maade sørger for Siddepladser til deres Personale. Den rummer Navnet paa 360 Firmaer og er bestemt til gennem Kvindeforeningers massevis at udbredes blandt den købedygtige Befolkning.

Statsansættelse. Malerinde Frk. von Starck er den første Kvinde i Østerrig, der som Lærerinde har faaet Statsansættelse ved Kunsthåndværksskolen i Wien. foreløbig paa 2 Aar.

Holland. Amsterdams Kommune har nylig udnævnt sin første kvindelige Skoleinspektør med Gage som de mandlige. Kommunen har ogsaa oprettet en Tjenestepigeskole, den første i Holland.

Den private Forening for nationalt Kvindearbejde har faaet indrettet et Slags Alderdomsforsørgelse for arbejdende Kvinder i alle Klasser; den er saaledes ordnet, at Medlemmerne kan forudbetale Præmierne i gode Tider, saa at de i Tilfælde af daarlige Tider helt kan indstille, eller i alt Fald betydelig formindske Præmiebetalingen, uden at Policen derved mister sin Værdi.

Den hollandske Afdeling af „Foreningen

til unge Pigers Beskyttelse“ har indrettet en Banegaardsmission efter tysk og schweizisk Mønster.

Dr. juris. Ved Universitetet i Leiden har Frk. A. E. Kok nylig med Glans taget Doktorgraden i Jura; umiddelbart derefter nedsatte denne kvindelige Dr. juris sig som Overretssagfører i Rotterdam.

— Byraadet i Dundee i Skotland har nylig udnævnt to kvindelige Læger til Inspektører under Sundhedsvæsenet.

Kvindeakademiet. I Warschau har en rig Menneskeven testamenteret Regeringen sin omfattende Jordejendom paa den Bettinge, at man derpaa skulde oprette et Akademi for Kvinder. Ministeren for Folkeoplysning, der allerede tidligere har grundlagt et Kvindeuniversitet i Odessa, har med Glæde modtaget Gaven.

Sidestykker til Pariserbladet „La Fronde.“ Et udelukkende af Kvinder redigeret Dagblad er nu begyndt i New-York. Det skal kun for saa vidt skelne sig fra andre Blade, som det i højere Grad end disse vil tage Hensyn til Kvindebevægelsen. Politisk, Sport m. m. vil have sine Spalter der som i de mandsredigerede Blade, og særlig Opmærksomhed skal skænkes Forbrydere og dissers Bekæmpelse. — Med et Par Udgivelser er ogsaa Reporterne til Rubriken „Dagens Nyheder“ Kvinder.

Ogsaa i Chicago forbereder man nu Udgivelsen af et almindeligt Dagblad med kvindelig Redaktion.

Kvindelig Fabrikstyrer. Det har vakt en Del Omtale i Bladene, at en ung Pige, Miss Jones efter sin Faders Død, ikke nøjes med at optræde som Arving i almindelig Forstand, men, ogsaa efter omhyggelig faglig Uddannelse optræder som eneste Leder af hans efterladte meget betydelige Jernværk i Syd-Chicago.

I den Anledning fastslår „New-York Times“, at dette paa ingen Maade er noget enestaaende Tilfælde, saa der ikke er nogen Grund til at gøre saa store Ophævelser derover; og efter Chicago Vejviser anføres da Bladet følgende Vidnesbyrd om Kvindernes Evne til at være Ledere: i Chicago fortjener 8 Kvinder deres Brød som Bankiers og Mæglere, 37 som Handelsreisende, 26 som Kuske af forskellig Art, 111 som Tilsynshavende i Fabrikker; 9 Kvinder har Vognmandsforretning, 1483 har Borgerskab som Grosserere og Detailhandlere. Desuden findes 12 Snedkere og Tømrere, 101 Malere og Lakerere, 4 Kandestøbere, 5 Stenhuggere, 420 Bagere, 86 Slagtere, 765 Konfekt- og Kagebagere, 4 Møllere, 1 Grovsmed, 25 Maskinister, 7 Ølbryggere, 2 Destillatører, 52 Soda-vandsfabrikanter, 333 Portnere, 129 Saloindehavere, 8113 Stenografer, 200 Hoteltjere, 475 Barberere, 25 Buffetpassere, 27 Vægtre, 66 Politifolk, 98 Elektroteknikere, 66 Sagførere, 548 Læger og Kirurger, og endelig 248 Restauratører.

Mandsbladens Forbavselse over hin unge Pige, der sagtens, indtil Øjeblikket kom, har levet som den rige Mands Datter, viser, i Forbindelse med ovennævnte Tal, i Virkeligheden da kun, at de fleste vedblivende har saa umaadelig ondt for at tænke sig Kvinden skabt som et selvstændigt Væsen; i Flertallets Øjne er hun vedblivende den, der er og skal være afhængig af Manden, det rigtige Menneske. Kendsgerninger kan tale saa højt de vil om Kvindens Evne til, uden Tab af det ægte kvindelige, paa sin ejendommelige Maade at udføre selvstændig Gerning paa mangfoldige for hende tidligere utilgængelige Omraader — lige meget, den store Mængde rokkes ikke i engang vedtagne Anskuelser.

— Den lovgivende Forsamling i Wyoming har for nylig atter rettet en Kundgørelse — d. 3. siden det 25aarige Jubilæum i 1894 — til Regeringen, hvori den fremhæver de gode virkninger, som i Samfundet er fremkaldt ved Kvindestemmeretten.

Sydamerika. Fra Argentina, hvis Kvinder tidligere har havt Ord for Overfladiskhed, meldes nu, at Kvindebevægelsen har haft særdeles gavnlig Indflydelse i Landet og vakt dets Kvinder til alvorligt Arbejde og en forstandig Livsopfattelse. I alle Dele af Landet har de faaet oprettet Haandværks- og Handelsskoler for deres Køn; ved Universitetet studerer i Øjeblikket 5 Damer Medicin, 13 Tandlægekunst, 6 Filosofi, mens 1 gaar Ingeniørvejen. I December 1901 taltes der i Buenos-Ayres 1459 Forskolelærere, ligesom ogsaa mange virkede ved de højere Skoler.

— Fra Staten Sydaustralien, hvor Kvindernes Hæder, berettes, at Dødeligheden blandt Børn er i Aftagende, fordi der ved Kvindernes Indflydelse er blevet ansat dygtige kvindelige Inspektører til at have Opsyn med Plejebørn.

„Det hvide Baands“s Hjem.

Det er hvad Kristiania-Hjemmet for ugifte Mødre kaldes. En Insender til Norsk „Dagbladet“ skriver om det bl. a.:

Jeg tror, Hjemmet for ugifte Mødre er den kærligste og forstandigste af alle de sociale Foranstaltninger. Mennesket stræber med; for der kan Mødrenes Kærlighed vækkes og vokse sig stærk. Er den først vakt, saa ejer Barnet Beskyttelse i Livet — Kærligheden være saa uforstandig eller svag den være vil.

Og de Børn, der kommer til Det Hvide Baands Hjem, de faar Modernælk — og det en Mælk, som bliver gjort kraftig ved tilstrækkelig Søvn og tilstrækkelig Næring og passende Arbejde. Hver Pige betaler 4 Kroner om Ugen, og alt Arbejde i det store Hus udføres af Pigerne selv — Vask naturligvis iberegnet. Klokken 6 $\frac{1}{2}$ maa alle op — først makes Børnene og bringes til at sove, saa drikkes Kaffe og holdes en kort Andagt, inden alle Værelser gøres rene. Fra 10 til 11 pusler og sysler Mødrene med Børnene og faar deres Havresuppe. Klokken 2 spises Middag. De Piger, der staar for Madlavningen, maa anstrenge sig til det yderste, for Kammeraternes Dom falder hurtigt og bestemt. Bestyrerinden er klog nok til at bifalde frimodige Ytringer om Statsstyrelsen, for det er ogsaa Hjemmets Opgave at gøre Pigerne dygtige i huslig Gerning.

Hjemmet gjorde paa den besøgende ikke det mindste Indtryk af at være Asyl. Dertil var, blandt andet, Udstyret altfor tilfældig. Ingen af Vuggerne var ens, Sengklæderne heller ikke; men Uldtæpperne var pæne, Værelserne rene og godt luftede.

Bestyrerinden sukkede lidt ved Tanken om nogle Børnehjem, hun havde set, som kunde paradere med 3 Haandklæder til hvert Barn — hendes maatte nøjes med færre. Jeg ved ikke, hvor mange Haandklæder Børnene faar; men jeg ved, at jeg saa 10 smaa Væsener med rene rosenrøde Tunger og klare, rolige Øjne — og da er alt som det skal være, enten de bruger 1 eller 10 Haandklæder.

Ganske umuligt er det imidlertid for Bestyrerinden at holde sig de strenge Sundhedsregler ganske efterrettelige. Forleden, da alle Pladser var optagne, kom der f. Eks. en Pige med 12 Dages

Ugen, var gaaet med. Nu kunde han ikke tænke sig nogen Udvej, men var fortvivlet og gjorde Oprør mod Skæbnen. Han fortalte, at en meget myndig Dame forleden var kommet og havde formanet ham til Taalmodighed, idet hun skarpt foreholdt ham, hvor utaknemlige Folk var for alt det gode man gjorde dem; men han havde lët hende op i Ansigtet og sagt, at han vidste, at Millioner gaa til Grunde af Armod, og der var ingen, der indestod for, at hans Kone og Børn ikke kom til at høre til disse, ingen, der ved en saadan Forsikring kunde gøre hans Dødsleje mindre grusomt. Ja, det var i Sandhed blodig Ironi at forlange, han skulde være rolig. — Saa opsøgte de en gammel Kone, der havde brækket sit Ben, og var saa angst for at dø, skønt Livet ikke havde andet end Sorg og Savn at byde hende; derefter var de hos en Moder, der netop den foregaende Nat havde mistet et Barn, men hun havde haft 18 og mistet 10, saa det ellevte Tab syntes ikke at anfægte hende videre. Hun var altfor udsidt

og medtagen til at have stærke Følelser, men den matte, ligegyldige Maade, hvorpaa hun omtalte Barnets Død, var næsten mere gribende end Taarer.

„Hvor skal vi saa hen?“ spurgte Hilda, der gøs af Rædsel over alt, hvad hun havde set, og dog længtes efter at se endnu dybere i Folkets elendige Tilværelse. Corona saa meget alvorlig ud.

„Ja, nu skal vi i al Hemmelighed gøre et Besøg, som Du maa love mig aldrig at omtale, vil Du det?“

„Hvad mener Du?“ spurgte Hilda angst. Alt hvad hun havde set, fandt hun saa forskrækkeligt, at hun uvilkaarligt grebes af en Anelse om, at Coronas Ord maatte betyde noget endnu værre.

„Det er en stor Hemmelighed, og før jeg indvier Dig i den, maa Du bestemt love mig at tie; hvis andre fik Nys derom, og vilde misbruge deres Viden, kunde jeg risikere at blive arresteret.“

„Jeg lover Dig, at holde ren Mund.“

„Corona smilede. „Du ved nok,

at man maa være meget forsigtig selv overfor sine Venner, naar man begaar noget, der strider mod Loven, ikke sandt?“

De var nu kørt ind i „Willemstraat“ og Kusken holdt stille foran et tarveligt, tæt tillukket Hus. Paa Dørens Navneplade stod: Enkefru Steunenbergs, og det beroligede Hilda at se, at Beboerinden i alt Fald ikke ønskede at skjule sit Navn. Corona lukkede sig selv ind, hun syntes at være fuldkommen hjemme og aabnede nu en Dør til højre for Gangen, og det Syn, der mødte Hildas Blik gjorde et dobbelt fremtidigt Indtryk ovenpaa alle hendes frygtelige Anelser. Det var en stor, lys Havestue med aabne Døre, der gav Solen uhindret Adgang. Med legende Lyspletter dansede den henover de smukke Billeder paa Væggen, Blomsterne paa Bordet og to store hvide Puder, der laa paa Gulvet, som Leje for et lille Barn. I et Hjørne stod to Løjbenke ved Siden af hinanden; paa den ene laa en syttenaars Pige, paa den anden en bleg, lille sekssars Dreng. Corona løftede det lille Barn op fra Gulv.